

489.

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET tot wijziging der Ziektewet en der Invaliditeitswet.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de termijn, waarover ingevolge de Ziektewet ten hoogste uitkering van ziekgeld kan worden genoten, te verlengen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I.

Artikel 37 der Ziektewet wordt gewijzigd als volgt:

1. In de eerste volzin van het tweede lid wordt in plaats van „zes en twintig” gelezen: „twee en vijftig”.
2. De eerste volzin van het derde lid wordt gelezen als volgt:
„Behoudens het bepaalde in artikel 40 geeft elk geval van ongeschiktheid tot werken wegens ziekte aanspraak op uitkering van ziekgeld gedurende ten hoogste twee en vijftig weken.”.
3. In het vijfde lid wordt in plaats van „zes en twintig” gelezen: „twee en vijftig”.

Artikel II.

In het eerste lid van artikel 38 der Ziektewet vervalt het bepaalde onder *b*; in dit lid wordt in plaats van „*c*” gelezen: „*b*”.

Artikel III.

Artikel 40 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

- „1. In een tijdvak van 18 maanden wordt aan een verzekerde wegens ongeschiktheid tot werken, uit eenzelfde ziekteoorzaak voortkomende, over ten hoogste 312 dagen ziekgeld uitgekeerd.
2. Indien aan een verzekerde in een tijdvak van 18 maanden wegens ongeschiktheid tot werken, uit eenzelfde ziekteoorzaak voortkomende, al dan niet onafgebroken over 312 dagen ziekgeld is uitgekeerd wordt hem in de op dat tijdvak onmiddellijk volgende periode van 18 maanden — indien en voorzover de herhaalde ongeschiktheid tot werken, uit dezelfde ziekteoorzaak voortkomt — over niet meer dan 156 dagen ziekgeld uitgekeerd. Hetzelfde geldt voor iedere volgende periode van 18 maanden, zolang in de voorafgegane periode van 18 maanden wegens ongeschiktheid tot werken, uit bedoelde ziekteoorzaak voortkomende, ziekgeld is uitgekeerd. Het aantal van 156 uitkeringsdagen wordt eventueel met zoveel dagen vermeerderd, als het getal dagen, waarover in de onmiddellijk voorafgegane periode van 18 maanden wegens ongeschiktheid tot werken, uit dezelfde ziekteoorzaak voortkomende, ziekgeld werd genoten, beneden de 156 is gebleven.

3. Het tijdvak van 18 maanden, in de aanhef van het tweede lid bedoeld, wordt gerekend aan te vangen met de eerste dag, waarover ziekgeld wegens ongeschiktheid tot werken uit de in dat lid bedoelde ziekteoorzaak voortkomende, door de verzekerde werd genoten.”.

Artikel IV.

In het elfde lid van artikel 55 der Ziektewet wordt in plaats van „binnen een maand” gelezen: „binnen driehonderd dagen”.

Artikel V.

Artikel 141, vijfde lid, der Ziektewet wordt gelezen als volgt:
„5. De aanspraak op toekenning van ziekgeld of het kraamgeld, bedoeld in de artikelen 37, zevende, achtste en negende lid, 55, achtste, negende, tiende, elfde en twaalfde lid, en 84, derde lid, verjaart door verloop van negen maanden”.

Artikel VI.

Artikel 71 der Invaliditeitswet wordt gewijzigd als volgt:
Vóór het artikel wordt het cijfer „1.” geplaatst. Aan het artikel wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:
„2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid heeft een verzekerde geen recht op toekenning van invaliditeitsrente binnen twee en vijftig weken na de aanvang zijner invaliditeit, indien hij aanspraak heeft op ziekgeld krachtens de Ziektewet, of, zo hij op grond van het bepaalde in de artikelen 24 of 25 der Ziektewet of de artikelen 1a of 1b van het Koninklijk besluit van 28 Januari 1931, *Staatsblad* no. 24, niet ingevolge die wet verzekerd is, krachtens een voor hem geldende regeling gedurende twee en vijftig weken na de aanvang zijner ongeschiktheid tot werken aanspraak heeft op een uitkering bij ziekte. Voor de toepassing van het bepaalde in de vorige volzin wordt een verzekerde mede geacht aanspraak te hebben op ziekgeld of een uitkering bij ziekte, indien door zijn toedoen dat ziekgeld of die uitkering niet wordt toegekend.”.

Artikel VII.

Aan het eerste lid van artikel 154 der Invaliditeitswet wordt een nieuwe volzin toegevoegd, luidende:
„Voldoet de verzekerde op de dag van indiening der aanvraag nog niet aan alle vereisten voor het recht op invaliditeitsrente, dan gaat de rente in op de eerste dag der kalendermaand, waarin de dag valt, waarop hij wel aan die voorwaarden voldoet.”.

Artikel VIII.

In artikel 4, eerste lid, van het besluit van de Secretarissen-Generaal van de Departementen van Sociale Zaken en van Financiën van 25 September 1943 betreffende uitkering van kraamgeld in gevallen, waarin daarop krachtens de Ziektewet geen aanspraak bestaat (*Staatsblad* no. S 807) wordt in plaats van „binnen een maand” gelezen: „binnen driehonderd dagen”.

Artikel IX.

Overgangsbepaling.

De artikelen I en III van deze wet zijn mede van toepassing op de op het tijdstip van de inwerkingtreding van deze wet lopende ziekgelduitkeringen.

Artikel X.

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Sociale Zaken,

